

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА
ДАЛЯ**

**П'ЯТА МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ, СВІТОВОЇ
ІСТОРІЇ ТА ІСТОРІЇ НАУКИ: ПОШУКИ, РОЗДУМИ,
ЗНАХІДКИ»**

МАТЕРІАЛИ

Луганськ 25-26 квітня 2012 р.

Рекомендовано до друку науково-методичною
радою юридичного факультету (протокол № 9 від
20.04.2012 р.)

Луганськ - 2012

ЗМІСТ

Akabogu Prince, Helen M. Sapitskaya Akerele Peter, Helen M. Sapitskaya	ANCIENT MESOPOTAMIA HISTOIRE DE LA REPUBLIQUE DEMOCRATIQUE DU CONGO JEWS IN RUSSIAN MARRIAGE MARKET MICRONISTORY IN THE MUSEUM HISTORIA DE ANGOLA 1961-1974 РОЗВИТОК ПРОСТИТУЦІ В УКРАЇНІ У XIX ст. РІВЕНЬ ДУХОВНОЇ САМОСВІДОМОСТІ УКРАЇНЦІВ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX ст. СВЯТКОВА БУДЕННІСТЬ РАДЯНСЬКОЇ ДІТВОРИ В РОКИ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ (1945 - поч. 1950-х років) ІНЖЕНЕРНА ТА НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ М.А. БЕЛЕЛЮБСЬКОГО (1845-1922) ВНЕСОК О.М.ТЕРПІГОРСВА У РОЗВИТОК ГІРНИЧОЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ ЖІНКИ - ЛЬОТЧИЦІ, ЯКІ визволяли ДОНБАС У РОКИ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ	11 13 15 18 20 22
Кароме Anociet, Kanda Serge, Mikauyiuk Elenne Mark S. Tolts Redman S.J. Suraia Fragoso, Mikauyiuk Elenne Бєлікова В.Е., Кривуля О.О. Бєльдюгіна І.Ю.	ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОВІСІННЯ І ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ (1945 - поч. 1950-х років) ІНЖЕНЕРНА ТА НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ М.А. БЕЛЕЛЮБСЬКОГО (1845-1922) ВНЕСОК О.М.ТЕРПІГОРСВА У РОЗВИТОК ГІРНИЧОЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ ЖІНКИ - ЛЬОТЧИЦІ, ЯКІ визволяли ДОНБАС У РОКИ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ	23 25 26
Водолага О.В.	МІСЦЕ ТА РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ДОБИ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В ДЕРЖАВОТВОРЧОМУ РОЗВИТКУ ЗАХІДНОЇ ВОЛИШ П.П. МЕЛЬНИКОВ - ОСНОВОПОЛОЖНИК НАУКИ ПРОЄКТУВАННЯ І БУДІВНИЦТВА ЗАЛІЗНИЦЬ	28
Водолазська Г.О., Симоненко І.В. Гордєєва О.В., Симоненко І.В.	ПОВСЯКДЕННЕ ЖИТТЯ І НАСЕЛЕННЯ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ 20-х рр. XX ст. ЯК ОБ'ЄКТ ІСТОРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЯЛЬНІСТЬ ТІНЬОВИХ ПІДПРИЄМЦІВ В РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ НАПРИКІНЦІ 20-х рр. XX ст.	30 32
Гуля Є.А., Кривуля О.О.	О НЕКОТОРЫХ ПРАВОВЫХ АСПЕКТАХ ИСТОРИЧЕСКОЙ ЛЕТОПИСИ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ 1812 ГОДА В ПОЭТИЧЕСКОМ ТВОРЧЕСТВЕ ДІЯЛЬНІСТЬ МИРОШІВСЬКОЇ СЕЛЕКЦІЙНО- ДОСЛІДНОЇ СТАНЦІЇ У 20-х роках XX століття В МЕРЕЖІ СОРТО-НАСІННЄВОГО УПРАВЛІННЯ ЦУКРОТРЕСТУ КНЯЗІ ВИННЕВЕЦЬКІ ТА ЛЖЕДМИТРІЙ І: ОГЛЯД ІСТОРІОГРАФІЇ	33
Гуцалюк І.О.	ПРОБЛЕМИ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН У «РУСЬКІЙ ПРАВДІ» ВІЙНА МІЖ РСФРР ПРОТИ УНР І ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ В УКРАЇНІ УКРАИНСКИЕ ЗЕМЛИ В АРМЯНСКИХ ИСТОРИЧЕСКИХ ИСТОЧНИКАХ МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СТРУКТУРИРОВАНИЯ СОЦИАЛЬНОЙ АДАПТАЦИИ МИГРАНТОВ	35
Діденко О.В., Симоненко І.В.	О НЕКОТОРЫХ ПРАВОВЫХ АСПЕКТАХ ИСТОРИЧЕСКОЙ ЛЕТОПИСИ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ 1812 ГОДА В ПОЭТИЧЕСКОМ ТВОРЧЕСТВЕ ДІЯЛЬНІСТЬ МИРОШІВСЬКОЇ СЕЛЕКЦІЙНО- ДОСЛІДНОЇ СТАНЦІЇ У 20-х роках XX століття В МЕРЕЖІ СОРТО-НАСІННЄВОГО УПРАВЛІННЯ ЦУКРОТРЕСТУ КНЯЗІ ВИННЕВЕЦЬКІ ТА ЛЖЕДМИТРІЙ І: ОГЛЯД ІСТОРІОГРАФІЇ	37
Дорош Т.О. Дубровський П.С.	ПРОБЛЕМИ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН У «РУСЬКІЙ ПРАВДІ» ВІЙНА МІЖ РСФРР ПРОТИ УНР І ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ В УКРАЇНІ УКРАИНСКИЕ ЗЕМЛИ В АРМЯНСКИХ ИСТОРИЧЕСКИХ ИСТОЧНИКАХ МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СТРУКТУРИРОВАНИЯ СОЦИАЛЬНОЙ АДАПТАЦИИ МИГРАНТОВ	40
Євдокимов Н.А.	ПРОБЛЕМИ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН У «РУСЬКІЙ ПРАВДІ» ВІЙНА МІЖ РСФРР ПРОТИ УНР І ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ В УКРАЇНІ УКРАИНСКИЕ ЗЕМЛИ В АРМЯНСКИХ ИСТОРИЧЕСКИХ ИСТОЧНИКАХ МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СТРУКТУРИРОВАНИЯ СОЦИАЛЬНОЙ АДАПТАЦИИ МИГРАНТОВ	42
Свич П.П.	ПРОБЛЕМИ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН У «РУСЬКІЙ ПРАВДІ» ВІЙНА МІЖ РСФРР ПРОТИ УНР І ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ В УКРАЇНІ УКРАИНСКИЕ ЗЕМЛИ В АРМЯНСКИХ ИСТОРИЧЕСКИХ ИСТОЧНИКАХ МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СТРУКТУРИРОВАНИЯ СОЦИАЛЬНОЙ АДАПТАЦИИ МИГРАНТОВ	44
Зимницька С.П.	ПРОБЛЕМИ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН У «РУСЬКІЙ ПРАВДІ» ВІЙНА МІЖ РСФРР ПРОТИ УНР І ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ В УКРАЇНІ УКРАИНСКИЕ ЗЕМЛИ В АРМЯНСКИХ ИСТОРИЧЕСКИХ ИСТОЧНИКАХ МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СТРУКТУРИРОВАНИЯ СОЦИАЛЬНОЙ АДАПТАЦИИ МИГРАНТОВ	45
Інджисвська О.М., Кривуля О.О. Кавунник В.П.	ПРОБЛЕМИ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН У «РУСЬКІЙ ПРАВДІ» ВІЙНА МІЖ РСФРР ПРОТИ УНР І ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ В УКРАЇНІ УКРАИНСКИЕ ЗЕМЛИ В АРМЯНСКИХ ИСТОРИЧЕСКИХ ИСТОЧНИКАХ МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ СТРУКТУРИРОВАНИЯ СОЦИАЛЬНОЙ АДАПТАЦИИ МИГРАНТОВ	48
Кальницкая Н.Д., Стефанов Ю.А. Кареева П.В. THE HISTORY OF AGRICULTURE OF NIGERIA IN THE 20 th CENTURY ENVIRONMENTAL PROBLEM IN THE OIL- RICH NIGER DELTA IN NIGERIA: THE HISTORICAL-SOCIAL ASPECT BEGINNING AND DEVELOPMENT OF THE RATIONAL KNOWLEDGE AND TECHNOLOGY IN		

Симоненко І.В.	СОЦІОЛОГІЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ АТЕЇЗМ І ВІРА РАДЯНСЬКОЇ ДОКИ У 20-30-і рр. XX ст.:	
Кненко Т.С.	ЖИТТЯ СВЯТОГО ЛУКИ ВИДАТНІ УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ-НАУКОВЦІ: ОЛЕНА ІВАНІВНА КАЗИМИРЧАК- ПОЛОНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В.С. КРАМАРОВА НА ПОСАДІ ДИРЕКТОРА УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ МЕХАНІЗАЦІЇ І ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	53
Козаченко Н.В., Бельдюг'ни В.А. Колесова О.О., Кривуля О.О.	ШЛЯХИ ТА САКМИ СТЕПОВИКІВ ЇХНІЙ ВШИВ НА ФОРМУВАННЯ МІСТ В УКРАЇНІ У XV СТОЛІТТІ	54
Колодка І.Л.	СТАВЛЕННЯ СЕЛЯН УКРАЇНИ ДО ПРОЦЕСУ ДЕСТАЛІНІЗАЦІЇ (1956 р. - початок 60-х рр. XX ст.) МАСОНСТВО В УКРАЇНІ НАЦІОНАЛЬНА ЕЛІТА - ДУХОВНИЙ ЩИГ НА ПОРОЗІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЗМІНИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ГОРОДЯН РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ ПРОДУКТАМИ ХАРЧУВАННЯ У 20-30-і рр. XX ст.	56
Коніва Ю.В.	СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ БОТАНІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ У 1850-1905-ті рр. КРИЗИС В АМЕРИКАНО-НЕМЕЦЬКИХ ОТНОШЕНИЯХ В ПЕРИОД ПРАВЛЕНИЯ Г. ШРЕДЕРА	58
Корольова Г.Л.	ТЕРРОРИЗМ ЯК ФАКТОР ДЕСТАБІЛІЗАЦІЇ ПОСТІНДУСІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА ПРОБЛЕМА «ПІДНЕВІЛЬНОГО» ХАРАКТЕРУ УЧАСТІ СОЮЗНИКІВ НІМЕЧЧИНИ У ВІЙНІ З СРСР (1941-1945 рр.)	59
Котова І.В., Кравець Ю.А.	РОЗВИТОК ДЕМОКРАТИЧНИХ ТРАДИЦІЙ В ЗАПОРІЗЬКІЙ СІЧІ ТА ГЕТЬМАНЩИНІ: ПЕРІОДИЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ РЕФОРМ НА ТЕРЕНАХ ПІДРОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ У ХІХ ст. РОЛЬ КИРИЛО-МЕФОДІВСЬКОГО БРАТСТВА В УКРАЇНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ВІДРОДЖЕННІ КІНЦЯ ХVІІІ - ПОЧАТКУ ХІХ СТОЛІТТЯ ТЕХНІЧНІ НОВОВВЕДЕННЯ НА МЕТАЛУРГІЙНИХ ЗАВОДАХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ НАПРИКІНЦІ ХІХ ст. СКАРГИ ІНВАЛІДІВ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ ЯК ФОРМА СИРОТИВУ АДАПТАЦІЙНІЙ ПОЛІТИЦІ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ У 1943 - 1945 рр.	61
Кравець Ю.А.	ІСТОРІОГРАФІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПРОБЛЕМИ УЧАСТІ МОЛОДІ У ВТІЛЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕЇ НА ЗЛАМІ ХІХ - ХХ ст.	63
Кривуля О.О.		65
Кунбіда В.В.		67
Кухти М. М.		68
Ладига Л.І.		72
Ладига О.І.		74
М'ягка Г.О.		77
Мезеря О.А.		79
Мпрончук Г.В., Кравець Ю.А.		81
Мпрончук Г.В., Симоненко І.В.		84
Михайлюк В.В.		85
Михайлюк В.В., Бельдюгін В.А.	МУ ГІРНИЧОМУ УЧИЛИЩІ (1899-1917 рр.) ГЕНЕЗИС ТЕОРЕТИЧЕСКИХ ПОДХОДОВ К ИЗУЧЕНИЮ МОТИВАЦИИ ТРУДА КАК ОСНОВА СОВРЕМЕННЫХ	87
		88
		90

ТЕРОРИЗМ ЯК ФАКТОР ДЕСТАБІЛІЗАЦІЇ ПОСТІНДУСТІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

Ключові процеси і тенденції сучасного життя на нашій планеті, разом з позитивним їх значенням, містять умови для виникнення і розвитку тероризму. Проте сучасна історична наука, з даної точки зору, досліджує ці процеси і тенденції явно недостатньо. Хоча, співвідношення міжнародної терористичної діяльності та процесу глобалізації розглядається в працях З. Бжезинського, В. Іноземцева, Валлерстайна і ряду інших дослідників.

На основі наукового аналізу уявлень щодо розуміння політичної стабільності в рамках сучасної історичної науки (Д. Істон, К. Уолтц, С. Хантінгтон, С. Липсет та ін.), ми можемо говорити про стабільність як системну характеристику суспільства. Рівновага між стабільністю і змінами є найважливішим показником ефективності політичної системи. Політична стабільність включає в себе три рівні: стабільність політичного керівництва, стабільність політичного режиму, політична стабільність суспільства в цілому. Лише на третьому рівні - з'являються необхідні умови для створення системи забезпечення політичної стабільності та національної безпеки [1].

Тероризм, коли став справді глобальною проблемою, примусив національно-державні структури вдаватися до жорстких заходів, що, у свою чергу, укріплює базові ідеології багатьох терористичних груп і рухів і розширює основу для конфліктів національного і субнаціонального характеру. Це прямий шлях до ослаблення держав, втрати контролю над периферійними територіями, що збільшує потік біженців і мігрантів, дестабілізує правопорядок. З іншого боку, можливе встановлення жорстких, авторитарних режимів і милітаризація все більшого числа країн, що розвиваються, в їх спробах протидіяти тероризму і супроводжувачій його дестабілізації і хаотичним процесам можуть поставити під загрозу військові і економічні інтереси окремих країн. Саме ця суперечлива тенденція, яка полягає, з одного боку, в зміцненні чинників, створюючих надійну систему безпеки на глобальному рівні, а з іншого — в послабленні чинників, які є основою локальної безпеки, і створює враження небажання людства змінити існуюче положення справ і ліквідувати тероризм. Адже сприятливіші умови і середовище для ескалації тероризму придумати важко.

Сьогодні тероризм перетворився на суб'єкт, який враховується при формуванні міждержавних відносин та основ світової безпеки. Він характеризується великим впливом на громадську думку, а відтак і на суспільну свідомість, що перетворює терористів на впливових політичних акторів [2]. Тероризм, як і будь-який вид людської діяльності, еволюціонує. Якщо раніше терористи ставили на меті, в першу чергу, зміну окремих дій уряду завдяки вбивству політичних діячів, то тепер терористи намагаються впливати на суспільство в цілому, щоб змінити політику уряду. Таким чином, суспільство стає головним об'єктом діяльності терористів. Якщо війни четвертого покоління (Друга світова війна) або п'ятого покоління (війна в Афганістані або в Іраку) велися за таких умов, коли ворог хоча б приблизно міг бути оцінений за показниками військової могутності і локалізований, то терористи вивели війну на наступний рівень розвитку - асиметричних насильницьких дій та величезного інформаційного резонансу [3].

Науковий аналіз підказує, що стабільне/нестабільне функціонування держави визначається через сукупність параметрів її оцінки: 1) стійкість основних політичних інститутів та ефективність реалізації принципу розподілу влади; 2) відповідність політичної культури суспільства його політичного устрою, її цілісний або фрагментарний характер; 3) рішення пануючої елітою основних завдань суспільного розвитку; 4) визнання влади, її підтримка і довіра до неї. Будь-яка політична система піддається впливу самих різних чинників, від яких залежить її стабільність.

В той же час, аналіз чинників дестабілізації в рамках політичної системи необхідно здійснювати з урахуванням основних характерних рис регіональної політичної стабільності, оскільки відбувається поєднання стабілізуючих та дестабілізуючих факторів; 2) стабільність на загальнодержавному та регіональному рівні взаємообумовлені; 3) стабільність у регіоні є замкнутою; 4) стабільність буде досягнута, якщо будуть відображені інтереси населення у політичних процесах; 5) стабільність у регіоні ускладнюється відсутністю дистанції між владою і суспільством [4].

В рамках сучасної історичної науки за своїм визначенням тероризм підриває систему державної влади і управління, намагаючись впливати на ефективність управління суспільством, регулювання політичних процесів. Тобто, тероризм, виступаючи фактором дестабілізації суспільства може породжувати недовіру до

представників деяких соціальних груп (етнічних, релігійних), сприяти появі інтолерантності і у відповідь агресії, зниження рівня легітимності державних інституцій, а також деструктивно позначається на ефективності влади в прийнятті управлінських рішень різного політичного масштабу.

Водночас, широко поширене уявлення про тероризм як про триаду терористичної ідеології, терористичних структур і терористичної діяльності, однак віднесення або не віднесення до розряду терористичних ідеологій, організацій і їх діяльності в значній мірі залежить від політичних уподобань, а це знову призводить до розбіжностей щодо уявлень про тероризм.

Найбільш значущими факторами дестабілізації є все ж таки економічні та соціальні фактори. Однак, найбільш сприятливий ґрунт для розгулу тероризму створюють саме політичні умови.

Таким чином, виявляючи ступінь впливу загрози тероризму на утримання соціально-політичної ситуації в світі, ми приходимо до висновку, що проблема тероризму так чи інакше присутня в суспільному дискурсі. Однак вона не розглядається в якості актуальної загрози, безпосередньо спрямованої на більшість населення, а скоріше бачиться як якийсь абстрактний страх, поступово переходячи у звичний стан. Це обумовлюється неефективністю зусиль щодо протидії тероризму і нездатності держави забезпечити безпеку громадян. Тероризм дійсно є деструктивним фактором на шляху формування сучасного соціального світогляду як цілісної картини взаємозв'язку сучасного світу.

Паразитуючи на політичних, економічних суперечностях держав і народів, а також на розбіжностях правового характеру між ними, тероризм набуває рис регулятивного механізму в міжнародних відносинах, дієвого інструменту «досягнення» міжнародної соціальної справедливості. В той же час зрозуміло, що існуюче міжнародне право у сфері боротьби з тероризмом, втратило динаміку розвитку. Воно не в змозі надавати адекватну регулюючу дію на складні процеси, що обумовлюють виникнення тероризму.

Спрямованість міжнародної спільноти у сфері боротьби з тероризмом повинна базуватись на принципі диференційованої відповідальності держав і народів, причетних до виникнення і ескалації тероризму. Спираючись на цей концептуальний висновок, слід вибудовувати міжнародну і національно-правову систему боротьби з тероризмом.

Література

1. Кожушко Е.П. Современный терроризм. Анализ основных направлений / Кожушко Е.П.; Под ред. А.Е. Тараса. - Мн.: Харвест, 2000. - 448 с.
2. Будницкий О.В. Терроризм глазами историка. Идеология терроризма / Будницкий О.В. // Вопросы философии. - 2004. - №5. - С. 3-19.
3. Метелев С. Глобализация и терроризм / С. Метелев // Человек и труд. - 2006. - №7. - С. 80-84.
4. Ефанова Е.В. Терроризм как фактор политической дестабилизации современного российского общества: дис.... канд. полит. наук: 23.00.02 - Волгоград, 2006. - 191 с.